

3, 6-8). Iz ovog možemo zaključiti da je na neki način Petar posjedovao zdravlje ovog čovjeka, a to je ono „vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo“. Ako zaista vjerujemo kao Petar nijedna naša molitva neće završiti riječima „molim te“, već „hvala ti“. Sjetimo se kako je Isus molio prije nego je umnožio kruhove: „Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu.“ (Mk 8, 6). Također nas Pismo uči da vruće čeznemo za Duhovnim darima, a najveći dar je Darovatelj sam, koji nam se svakodnevno na oltarima diljem svijeta daje. Ako hoćemo da u nama živi i djeluje živi i Uskrsli Isus, vruće čeznimo za tim s potpunim pouzdanjem i vjerom da će tako biti. Predugo živimo sami oslanjajući se na sebe i svoje snage, bez iskustva da je Isus živ i da djeluje, danas još i više nego u ono vrijeme kada je hodao zemljom, činio čudesa, ozdravljao ljude od svake nemoći, bolesti i izgonio zloduhe. Ako je to činio

tada onda želi, čini i činit će uvijek jer: „Isus Krist jučer i danas isti je – i uvijek.“ (Heb 13, 8). To je radosna istina kršćanstva.

Molimo zajedno

Trebamo moliti da Bog u nama oslobodi onu silu i snagu koju smo primili po sakramentu potvrde, usudimo se jednostavno moliti (ta nemamo što izgubiti): „Abba! Oče! Ti si dublje u meni nego ja sam u sebi. Molim te probudi me iz ovog duhovnog sna i Ti se probudi u meni. Ja vjerujem da si živ, da si vjeran Bog i da suosjećaš s nama. Potpuno Ti se predajem, učini sa mnom kako ti se čini dobro. Neka Sila i snaga Tvoga Svetoga Duha koju sam primio po sakramentu Potvrde postane djelatna u mom životu, da moja radost bude potpuna. Vruće čeznem za svim darima koje mi nudiš, a nadasve čeznem za tobom, Bože moj. Učini da budem svjetlo svijeta, sol zemlje i donositelj Tebe svim umornima i opterećenima. Hvala Oče!“

IZ DUHOVNIH SPISA OCA ANTE ANTIĆA

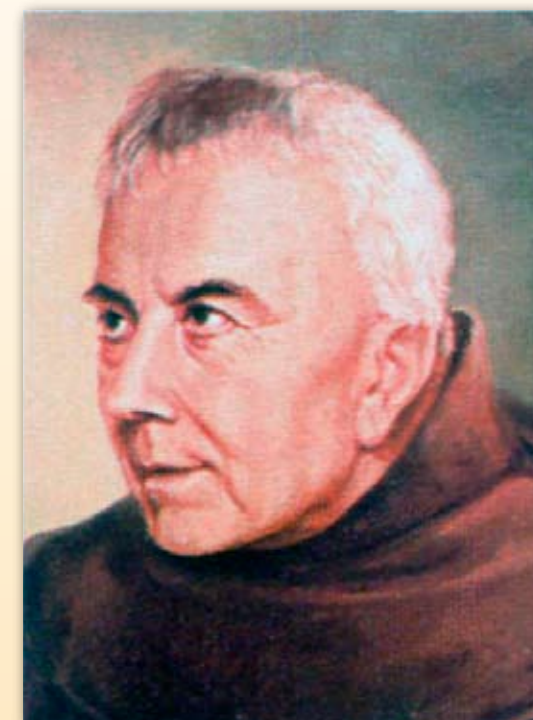
Donosimo tekst velikana naše Provincije koji je živio u 20. stoljeću, a riječ je o fra Anti Antiću. Tekst je nastao dvadesetih godina prethodnog stoljeća, a po svoj prilici Antić ga je napisao za sebe, iako neki tvrde da bi to mogao biti i netko od njegovih studenata kome bi on posvetio tekst. U ovim pravilima za život Antić je cijeloga sebe usmjerio prema Gospodinu. Boga je postavio u središte svoga života, zato je i završio riječima: „Bog moj i sve moje“. Iako tekst ne govori izričito o vjeri, ipak je cijeli prožet vjerom. Bogu se na službu možemo predati jedino u dubokoj vjeri. Ovaj mali, ali jezgroviti tekst mogao bi biti poticaj (i tebi dragi Čitatelju) da po uzoru na o. Antića preispitamo prioritete i načela po kojima oblikujemo vlastiti život.

Tekst donosimo u cijelosti:

Bože moj i sve moje! (Pravilo za život)

Gospodin me je ljubio od vijeka i vodio me je u moje životu kao Dobri Pastir čuvajući me i bdijući na svim stazama moga života. Neprestalno Mu imam zahvaljivati i blagoslivljati Njegovu očinsku dobrotu, ljubav i milosrđe. Moja je najveća dužnost da Mu vjerno služim i odgovorim svetoj Njegovoj volji. Njegova sv. volja - to je za me jedino pravilo i pravi životni program.

Osjećam se tako malenim i bijednim, nevrijednim, a On hoće da vas budem Njegovo dijete i savršeno, sveto dijete. U meni ima mnogo opreka, protivnosti i

naginjanja, odricanja od onoga što Bog od mene traži.

Ima nekoliko vremena (2 godine, ovo je treća), da je Isus posebno jače, silnije na vratima moga srca želeći da Mu otvorim, Njemu samome i više nikome drugome. Ja sam se odazvao i od tada počimlje nova perioda - možda novi, drugi život - u moje življenju. Isus je od tada zauzeo potpuno gospodstvo, vlast, upravu u moje srcu, duši i cijelom biću. I prije je on bio moj otac, moj Učitelj, moj Dobri Pastir i sve moje, ali od onog vremena on se jasnije, življe i

većom ljubavlju, vlašću, autoritetom služi u mojoj duši. Od tog doba On pokazuje jače svoju ljubav i svoja prava nada mnom i traži od mene potpunu odgovornost, vjernost i poslušnost svakoj svojoj volji i naredbi. Divan je i nedokučiv u svim svojim postupcima sa mnom. Ne mogu nego se klanjati Njegovoj mudrosti, diviti

se Njegovoj očinskoj skrbi i naklonosti prema meni, veličati Njegovu dobrotu i ustrpljivost sa mnom.

Na vijeke ću pjevati Njegovo sv. Milosrđe. Sve mi daje, sve za me radi. Vazda je sa mnom. Neka se samo malo trudim oko sabranosti, pomnije, evo Ga odmah sa mnom, uza me i dade se osjetiti u mom

srcu i duši. Ako me koji put pusti sama sebi on je opet tu da vidi kako se vladam i da me čuva, ako me moja čud ili napast hoće da zasjedne i povede u pogibao. Ne mogu izreći i nikad se neću moći zahvaliti za svu Njegovu posebnu susretljivost i Božansku pomoć.

On mi daje spoznati i osjetiti kakav moram biti. Otkriva mi što od mene traži. Često ćutim veliku težnju i silnu potrebu da mu u svemu ugodim i odgovorim Njegovu Bož. Srcu. Ja sam držao koji put da sam sve učinio i da sam odgovorio što od mene hoće, ali nažalost vidim, da sam se ljuto varao i sebe nepoznavao. Još sam vrlo daleko od onoga kakav imam biti i traži me moj dobri Isus. On u mojoj duši neprestano govori, zove, potiče da budem drugi, da On u meni živi. S druge strane moja narav, čud, sklonosti bore se za se, za svoju slobodu i nose me k stvorenjima. Trgaju me od Isusa i udaljuju od Njegove ljubavi. Više ne može biti tako. **Isus me mora imati svega i to On sam.** (podcrtao sam Antić)

Bože moj, Tebi samo pripadam. Tebe samo hoću. Ti si moj i sve moje. Dostoj se pokazati mi tvoju sv. volju, da je uvijek, svagdje savršeno slijedim.

Evo ti, sinko moj, moje volje i tvoga životnog pravila.

1. Ja hoću da u tebi kao svojoj savršenoj slici, kao u svom najposlušnijem djetetu, kao u svom najvjernijem sluzi živim i djelujem kao Tvoj Otac.

2. Hoću da svi tvoji čini, riječi i djela budu **neprestana molitva** (podcrtao sam Antić) mojem Očinskom Veličanstvu, Dobroti, Milosrđu.

3. Hoću, da Mi budeš zajedno sa predragim Sinom Isusom **savršena žrtva**

(podcrtao sam Antić) ljubavi, posluha, boli i trpljenja po mojoj volji.

4. Hoću, da vazda budeš dijete **duhovno** (podcrtao Antić) koje rese ove kreposti: savršena poslušnost, anđeoska čistoća, potpuno siromaštvo, Moga Sina evanđeoska jednostavnost, duboka poniznost i savršena nebeska ljubav.

5. Hoću da vazda budeš u mojoj prisutnosti uprtim nutarnjim pogledom na moju volju govoreći sa Apostolom: Quid me, Domine, vis facere. Da ovo savršeno izvršiš i vazda budeš vjeran mojoj volji, Ja te predajem nebeskoj tvojoj Majci i Srcu moga Bož. Sina kao moj dar, da (i Ti) budeš savršeni izraz Njihova Srca i života. U Njima, po Njima i s Njima bit ćeš mio i ugodan Mom očinskom oku.

Da uvijek uzmogneš biti vjeran Njihov učenik i dobro dijete evo Ti sredstava: *u profesoriju: najzdanji, najbjedniji, (O. Antić je ovo naknadno napisao olovkom, op. p.)*

1. Vazda o sebi najponiznije misli!

2. Budi svom dušom i srcem odan, vjeran sv. molitvi.

3. Svako ljudsko općenje suvišno, nepotrebno izbjegavaj i pomnjivo se kloni.

4. Nigdje i u ničemu ne slijedi svoju volju.

5. Često misli na muku Moga Sina i dnevne poteškoće, krize, žrtve i neugodnosti gledaj i nosi u duhu Njegovog probodenog Srca i Njegovih sv. Rana.

6. Sve svoje vrijeme najbolje i najkorisnije upotrijebi jer te svaki čas mogu obogatiti najvećim mojim milostima i pozvati Sebi na račun i učiniti svetim i savršenim. Nikada o drugome ne govori.

Tvoj **dnevni red** u mojoj nazočnosti:

1. Ustati iz posluha odmah zahvalom i poklonstvom Mome Veličanstvu zajedno sa Mojim predragim Sinom Isusom i tvojom neb. Majkom. Poljubiti zemlju priznajući se nedostojan i nevrijedan da te griješnika nosi i služi ti.

2. U mojoj prisutnosti čedno, sveto, uredno i spremno opremiti se misleći na moju ljubav koju ti dajem u sv. žrtvi i pričesti.

3. Živom vjerom, pobožno, sabrano odmah u moju Kuću da iskažeš svoje dužnosti: vjernosti, ljubavi, djetinstva i žrtve.

4. Jutarnje molitve, razmatranje, sv. Misa, sv. Pričest, zahvalu, predanje kao djeteta i žrtve u jedinstvu sa Srcem moga Sina po rukama Bl. tvoje Majke. Moj blagoslov.

5. Iz crkve u sobi urediti stvari po pravilniku. Duh. Štivo. Nauk. Zvanični poslovi. Sve iz poslušnosti i duhom žrtve.

6. U zgodno i slobodno vrijeme kratki pohod svetoot. ljubavi. Obnova u jutarnjim odlukama i oživjeti vjerom pouzdanje i ljubav, poniznost.

7. Odmor u mojoj prisutnosti iz posluha.

8. Hrana iz posluha sa strahom mojim i zahvalnošću.

9. Adoracija. Klanjajući se i sjedinjujući se sa Presv. Ranama Moga Sina.

10. Počinak - odmor iz posluha i sjedinjen sa nakanom Bož. Srca.

11. Vršenje zvaničnih dužnosti, opremanje važnih posala iz posluha, jednostavno i u mojoj prisutnosti.

12. Odmor, iz posluha. Nigda o drugome. Nigda kritika svojih starijih, braće. U stvorenjima znati vidjeti Moje savršenosti, moju nazočnost.

13. Poklon Mome Veličanstvu u jedinstvu Propetog Moga Sina i žalosne tvoje Majke. Zahvala, djetinsko predanje i žrtva. Moj blagoslov.

14. Rad - zvanične dužnosti. Duh. štivo. Prigoda za sv. razmatranje.

15. Razmatranje, Živa vjera, duboka poniznost. Kajanje za pogreške, duhovna glad za Mojom ljubavlju i mojim milostima. K razmatranju počni običnim redom. Ako dadem drugu hranu, ponizno, pohvalno i izravno slijedi poziv milosti.

16. Hrana - vazda muk što je do tebe - sa mojim strahom i sa zahvalnošću, molitvom za svoje starije i dobročinitelje.

17. Adoracija prateći poniznost inkarnacije - dijete; muke - žrtva; poniznost Srca moga Sina - sveti svećenik. Ispit savjesti: djevičanska vjernost Meni, dužnosti, savjesti svom redu. Oproštaj, zahvala, kajanje, predanje, ljubav. Moj blagoslov.

18. Počinak iz posluha u Presv. Rani Srca Moga Sina. Blagoslov Neb. Majke. Preporuka, zahvala i molba Sv. Anđelu Čuvaru.

Deus meus est omnia!
(AS 1/3)

MEDITACIJE

*„Neću pustit' snu na oči nit'
počinka dati vjeđama, dok
Gospodinu mjesto ne nađem,
boravište Snazi Jakovljevoj.“
(Ps 132, 4-5).*